

VAN AKI

arcomra mint kőre véstek
ronggyá olvastak az évek
arcomra mint kőre véstek
ronggyá olvastak az évek
vízisiklót viszek ágyamba
minden áldott este
vízisiklót viszek ágyamba
minden áldott este
amit mondanom kellett
volna még köpködöm a szavakat
beállnak a falba szegként
amit mondanom kellett
volna még köpködöm a szavakat
beállnak a falba szegként
kezemben papír ceruza
lóbálom nyulait a vadász
kezemben papír ceruza
lóbálom nyulait a vadász
íróasztalom se cellám
hol sebeimet kitakarhatnám
íróasztalom se cellám
hol sebeimet kitakarhatnám
nem köt le tők üres az élet
nem köt le tők üres az élet
egész nap teszem a semmit
henyélek gyönyörűség nélkül
egész nap teszem a semmit
henyélek gyönyörűség nélkül
van aki ütőerén zsilettet fen
van ki fejszét élez homlokán
van aki ütőerén zsilettet fen
van ki fejszét élez homlokán
van ki gyorsan ír olvas

van ki gyorsan ír olvas
én gyorsan érzek
én gyorsan érzek

EREGETEM

pók fonalát magamból
eregetem napjaim sokát
pók fonalát magamból
eregetem napjaim sokát
tudásom a nem tudás
tudásom a nem tudás
kinézek valaki sasszézik
teljesen átázva a hideg
ősz végi esőben föl s le
kinézek valaki sasszézik
teljesen átázva a hideg
ősz végi esőben föl s le
nem én vagyok
konstatálom tűnődve
nem én vagyok
konstatálom tűnődve
az éjszaka padlásán a hold
óriás bogójából csipegetek
az éjszaka padlásán a hold
óriás bogójából csipegetek
fölgangosítva figyelek
fölgangosítva figyelek
fa nélküli kertben
madár nélküli madár
nem-ének-el
fa nélküli kertben
madár nélküli madár
nem-ének-el

ÉVEK ÓTA

nem égetett erdőket szerelmünk
nem égetett erdőket szerelmünk
nem is tornádószerűen
csaptunk egymásra le
nem is tornádószerűen
csaptunk egymásra le
csak mint egy gazdátlan állat
megy utánad hazáig követ
csak mint egy gazdátlan állat
megy utánad hazáig követ
nincs szíved kinn hagyni
az éjszakába beviszed kicsi
alig fűtött szobádba
nincs szíved kinn hagyni
az éjszakába beviszed kicsi
alig fűtött szobádba
aztán ott marad veled
aztán ott marad veled
így élünk mi már évek óta
de ha elutazol akár csak
egy-két napra is
így élünk mi már évek óta
de ha elutazol akár csak
egy-két napra is
az ágy mintha kővel lenne
teleszórva csak fetrengék
nem tudok elaludni
az ágy mintha kővel lenne
teleszórva csak fetrengék
nem tudok elaludni

ÁMULNI

sorsomról magam
le nem téphetem
sorsomról magam
le nem téphetem
gilisztákkal játszom
minden más untat
gilisztákkal játszom
minden más untat
az én valóságom
más valósággal
összhangban nincsen
az én valóságom
más valósággal
összhangban nincsen
magamat emészttem
nem az időmet
magamat emészttem
nem az időmet

gyermeknek lenni jó lenne
ifjúnak lenni jó lenne
férfinak lenni jó lenne
gyermeknek lenni jó lenne
ifjúnak lenni jó lenne
férfinak lenni jó lenne
de szemem inkább már megpihenne
de fülem inkább már megpihenne
de szám inkább már megpihenne
de szemem inkább már megpihenne
de fülem inkább már megpihenne
de szám inkább már megpihenne

temetőkapunál
sötéttséggel átítatott
átázott bogár cipeli
szakadt árnyékát

temetőkapunál
sötétséggel átítatott
átázott bogár cipeli
szakadt árnyékát
univerzális szomorúság
ámulni gyermekként
nem tudok már
univerzális szomorúság
ámulni gyermekként
nem tudok már
cipőm fűzőjénél fogva
fönnakadt a júdásfán
rücskös nyelvét ölti rám
cipőm fűzőjénél fogva
fönnakadt a júdásfán
rücskös nyelvét ölti rám

HA AZ EMBER

üres visszfényét a tükör
beleveti a délutánba
üres visszfényét a tükör
beleveti a délutánba
rátapadok a világra
gyanta a fölsebzett fára
rátapadok a világra
gyanta a fölsebzett fára
apadnak az évek napjaim
füstje száll száll föl az égbe
apadnak az évek napjaim
füstje száll száll föl az égbe
világ gondját nem én cipelem
egy levél is vállamon micsoda teher
világ gondját nem én cipelem
egy levél is vállamon micsoda teher

kezemen állok de mély az ég
markolom a fűvet görcsösen
kezemen állok de mély az ég
markolom a fűvet görcsösen
hull az angyalok szárnytolla
szerteséjjel söpri a szél
hull az angyalok szárnytolla
szerteséjjel söpri a szél
első dalosból talajvízként
tört föl a gyönyörű ének
első dalosból talajvízként
tört föl a gyönyörű ének
vetném magam az idő elé
mint robogó vonat alá
vetném magam az idő elé
mint robogó vonat alá
ha az ember állatként
marad egyedül beleőrül
ha az ember állatként
marad egyedül beleőrül